EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

مكانة السنة في الإسلام

Makānat al-Sunnah fī al-Islām

Locul Sunnei în Islam

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Locul Sunnei în Islam

مكانة السنة في الإسلام

Makānat al-Sunnah fī al-Islām

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
2026

Titlul original: مكانة السنة في الإسلام
Ediție în limba română
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān, Makānat al-Sunnah fī al-Islām, ediția arabă disponibilă la IslamHouse.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Locul Sunnei în Islam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă să rătăcească nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, și că Muḥammad este robul și Trimisul Său. În cele ce urmează:

Cea mai adevărată vorbire este Cartea lui Allah, iar cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Muḥammad ﷺ. Cele mai rele lucruri sunt cele nou introduse; orice lucru nou introdus este o inovație religioasă, orice inovație religioasă este rătăcire și orice rătăcire duce în Foc.

Robi ai lui Allah! Mulți oameni cred că ceea ce se găsește în Nobilul Coran este obligatoriu, iar ceea ce se găsește în Sunna cea curată este doar o faptă recomandată: cel care o împlinește este răsplătit, iar cel care o lasă nu este pedepsit!

Această înțelegere greșită li s-a strecurat în minte pentru că au confundat sensul termenului *„sunna”* cu principiul obligativității ascultării de Trimis ﷺ. Când le amintești unor asemenea oameni o hotărâre religioasă, întreabă: *„Este menționată în Coran?”*

Față de acești oameni trebuie să lămurim mai multe aspecte:

În primul rând: Allah a poruncit ascultarea de Profet
Allah Preaînaltul a făcut obligatorie ascultarea de Profet ﷺ în foarte multe versete. Această ascultare este obligatorie în sine, deoarece el este Trimisul lui Allah. Dintre aceste versete, Allah Preaînaltul spune:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ قُلْ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْكَـٰفِرِينَ﴾

Spune: „Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă! Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele. Allah este Iertător, Îndurător". Spune: „Ascultați de Allah și de Trimis!" Iar dacă ei întorc spatele, Allah nu-i iubește pe necredincioși.

Coran · Āl ʿImrān, 3:31–32

El mai spune:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا﴾

Nu! Pe Domnul tău! Ei nu vor crede până când nu te vor lua drept judecător în neînțelegerile dintre ei, apoi nu vor găsi în sufletele lor nicio împotrivire față de hotărârea ta și se vor supune pe deplin.

Coran · Al-Nisāʾ, 4:65

El mai spune:

﴿وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ
عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَ ۚ وَحَسُنَ
أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقًا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَضْلُ مِنَ ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمًا﴾

Cei care ascultă de Allah și de Trimis vor fi alături de cei asupra cărora Allah Și-a revărsat harul: profeții, cei pe deplin sinceri, martirii și cei drepți. Ce buni însoțitori sunt aceștia! Acesta este harul de la Allah, iar Allah este de ajuns ca Știutor.

Coran · Al-Nisāʾ, 4:69–70

El mai spune:

﴿مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ ٱللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ
أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾

Cine ascultă de Trimis ascultă de Allah. Cât despre cel care întoarce spatele, Noi nu te-am trimis ca păzitor peste ei.

Coran · Al-Nisāʾ, 4:80

El mai spune:

﴿وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفۡشَلُواْ وَتَذۡهَبَ رِيحُكُمۡۖ وَٱصۡبِرُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ﴾

Ascultați de Allah și de Trimisul Său și nu vă certați între voi, căci veți slăbi și vă veți pierde puterea. Fiți răbdători! Allah este alături de cei răbdători.

Coran · Al-Anfāl, 8:46

El mai spune:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوۡلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ أَن يَقُولُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخۡشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقۡهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ﴾

Atunci când credincioșii sunt chemați la Allah și la Trimisul Său, ca acesta să judece între ei, răspunsul lor este numai: „Am auzit și ne-am supus!" Aceștia sunt cei care izbândesc. Cei care ascultă de Allah și de Trimisul Său, se tem de Allah și au evlavie față de El, aceștia sunt cei câștigători.

Coran · Al-Nūr, 24:51–52

El mai spune:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا﴾

Niciun credincios și nicio credincioasă nu mai au dreptul să aleagă în privința lor atunci când Allah și Trimisul Său au hotărât un lucru. Cine nu ascultă de Allah și de Trimisul Său s-a rătăcit într-o rătăcire vădită.

Coran · Al-Aḥzāb, 33:36

În al doilea rând: dovezile din Sunna privind obligația de a asculta de Profet

În Sunna cea curată există multe dovezi ale obligativității ascultării de el ﷺ. Printre acestea se află relatarea de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى. قَالُوا: وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى.

„Toți cei din comunitatea mea vor intra în Paradis, în afară de cel care refuză”. Ei au întrebat: „Și cine refuză?” El a spus: „Cine ascultă de mine intră în Paradis, iar cine nu ascultă de mine a refuzat”.

Relatat de al-Bukhārī

ʿAbd Allāh ibn ʿAmr a spus: „Scriam tot ceea ce auzeam de la Trimisul lui Allah ﷺ, dorind să păstrez în memorie. Însă qurayșiții m-au oprit și au spus: *«Scrii tot ceea ce auzi, deși Trimisul lui Allah ﷺ este un om, care vorbește și la mânie, și când este mulțumit?»* Atunci m-am oprit din scris. I-am pomenit acest lucru Trimisului lui Allah ﷺ, iar el a arătat cu degetul spre gura sa și a spus:

اكْتُبْ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا يَخْرُجُ مِنْهُ إِلَّا حَقٌّ.

Scrie! Pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, din ea nu iese decât adevărul!"

Al-Wādiʿī a spus: „Cu un lanț de transmitere autentic".[1] Printre dovezi se numără și cuvintele sale ﷺ:

عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ.

Țineți-vă de Sunna mea și de Sunna califilor drept călăuziți, îndrumați pe calea cea dreaptă...

Acesta este un fragment din hadith.[2] El ﷺ a mai spus:

1 Aṣ-Ṣaḥīḥ al-musnad, nr. 800.

2 Acest hadith este relatat de la al-ʿIrbāḍ ibn Sāriyah — Allah să fie mulțumit de el. Îl găsim la imamul Aḥmad (4/126–127), la Abū Dāwūd, în Cartea Sunnei, capitolul despre ținerea de Sunna (12/358–359, ʿAwn al-maʿbūd), la al-Tirmidhī, capitolul despre urmarea Sunnei și evitarea inovațiilor (5/43, nr. 2676), la Ibn Mājah (1/16, nr. 43), la al-Dārimī (1/44–45), la Ibn Ḥibbān (nr. 102, Mawārid) și la al-Ḥākim (1/95–96). Al-Tirmidhī, al-Ḥākim și alții l-au declarat autentic.

مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي.

Cine se îndepărtează de Sunna mea nu este dintre ai mei.[3]

Și a spus:

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي.

Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă!
Relatat de al-Bukhārī

Și a spus:

خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ.

Luați de la mine rânduielile pelerinajului vostru!
Relatat de al-Nasāʾī

3 Relatat de al-Bukhārī (9/104, Fatḥ al-bārī) și Muslim (2/1020, nr. 1401).

În al treilea rând: avertismentul Profetului despre cei care nu vor socoti obligatorie ascultarea de el

Profetul ﷺ a atras atenția că vor veni oameni care vor susține că ascultarea de el nu este obligatorie. Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

لَا أُلْفِيَنَّ أَحَدَكُمْ مُتَّكِئًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ وَإِلَّا فَلَا.

Să nu-l găsesc pe vreunul dintre voi rezemat pe divanul său, la care ajunge una dintre poruncile mele, ceva ce am poruncit sau am oprit, iar el să spună: „Nu știu! Ceea ce găsim în Cartea lui Allah urmăm; altminteri, nu”.[4]

4 Relatat de Aḥmad, Abū Dāwūd, al-Tirmidhī — care l-a declarat autentic —, Ibn Mājah, al-Ṭaḥāwī și alții, cu un lanț de transmitere autentic.

Al-Miqdām ibn Maʿdī Karib — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبْعَانُ عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ حَلَالًا فَأَحِلُّوهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ.

Mi s-a dat Coranul și, împreună cu el, ceva asemenea lui. Se apropie vremea când un om sătul, rezemat pe divanul său, va spune: „Țineți-vă de acest Coran! Ceea ce găsiți în el îngăduit, socotiți îngăduit, iar ceea ce găsiți în el oprit, socotiți oprit”. Dar ceea ce a oprit Trimisul lui Allah este asemenea cu ceea ce a oprit Allah...[5]

Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

تَرَكْتُ فِيكُمْ شَيْئَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُمَا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّتِي، وَلَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ.

V-am lăsat două lucruri; câtă vreme vă țineți de ele, nu veți rătăci: Cartea lui Allah și Sunna mea. Ele nu se vor despărți până când vor ajunge la mine la Bazin.[6]

5 Relatat de Abū Dāwūd, al-Tirmidhī, al-Ḥākim — care l-a declarat autentic — și Aḥmad, cu un lanț de transmitere autentic.

6 Mālik l-a transmis în formă mursal, iar al-Ḥākim cu un lanț legat de transmitere și l-a declarat autentic.

În al patrulea rând: câteva chestiuni legiferate de Sunna în mod distinct și asupra cărora musulmanii au căzut de acord

Primele semne ale acestei boli — ideea greșită că poruncile Sunnei nu ar fi obligatorii — au apărut de timpuriu. Iată-l pe ʿImrān ibn Ḥuṣayn — Allah să fie mulțumit de el — răspunzându-i unui om care îi spusese: *„Ne relatați hadithuri cărora nu le găsim temei în Coran”*. ʿImrān s-a mâniat și a spus:

> *„Ești un om nechibzuit! Găsești în Cartea lui Allah că rugăciunea de la amiază are patru unități și că nu se recită cu glas tare în ea?” Apoi i-a enumerat rugăciunea, zakāt-ul și alte lucruri asemănătoare și a spus: „Găsești aceste lucruri explicate în Cartea lui Allah? Cartea lui Allah le-a menționat în general, iar Sunna le explică”.*

Imamul Ibn Ḥazm — Allah să aibă milă de el — a spus:

> *„În ce Coran s-a găsit că rugăciunea de la amiază are patru unități, că rugăciunea de la apus are trei unități, că înclinarea se face într-un anumit fel, la fel prosternarea, recitarea în timpul rugăciunii și salutul de încheiere? Unde sunt explicate lucrurile de care trebuie să te ferești în timpul postului, modul de calculare a zakāt-ului pentru aur, argint, oi, cămile și vite, numărul de animale de la care se datorează zakāt-ul și cantitatea ce trebuie dată? Unde sunt explicate rânduielile pelerinajului: timpul staționării la ʿArafah, felul rugăciunii de acolo și de la Muzdalifah, aruncarea pietricelelor, intrarea în starea de iḥrām și cele de care trebuie să te ferești în această stare? Unde sunt explicate tăierea mâinii hoțului, alăptarea care creează interdicții de căsătorie, alimentele oprite, modul sacrificării animalelor și al jertfelor, pedepsele prevăzute de Legea religioasă, felul în care se produce divorțul, hotărârile privind vânzările, camăta, judecățile și litigiile, jurămintele, bunurile constituite ca fundații pioase, donația cu o condiție legată de durata vieții (ʿumrā), milosteniile și celelalte ramuri ale jurisprudenței? În Coran sunt doar enunțuri generale. Dacă am fi lăsați numai cu ele, nu am ști cum să le punem în*

practică. În toate acestea trebuie să ne întoarcem la ceea ce s-a transmis de la Profet ﷺ. Tot astfel, consensul privește numai un număr mic de chestiuni... Așadar, este neapărat necesar să ne întoarcem la hadith. Dacă un om ar spune: «Nu luăm decât ceea ce găsim în Coran», el ar fi necredincios, potrivit consensului comunității". Aici se încheie citatul.

Unde s-a găsit interdicția de a fi căsătorit în același timp cu o femeie și cu mătușa ei paternă, unde s-a găsit obligativitatea zakāt al-fiṭr și unde s-a găsit interdicția purtării aurului de către bărbați? Există multe alte asemenea exemple.

Laudă lui Allah!

În al cincilea rând: spusele învățaților — Allah să aibă milă de ei

Ascultarea de Trimis ﷺ este ascultare de Allah — Cel Atotputernic și Măreț — iar neascultarea față de el este neascultare față de Allah, deoarece poruncile sale sunt doar revelație de la Allah și punere în practică a Nobilei Sale Cărți. Allah Preaînaltul i-a trimis pe mesageri și i-a sprijinit prin revelația Sa, astfel încât temeiurile obligativității ascultării lor să fie depline pentru oameni. Dacă Trimisul a dat o hotărâre cu îngăduința lui Allah, ea trebuie neapărat împlinită și acceptată cu supunere, deoarece face parte din porunca lui Allah.

Despre cuvintele *„Ascultați de Allah și ascultați de Trimis"*, ʿAṭāʾ — Allah să aibă milă de el și să fie mulțumit de el — a spus: *„Ascultarea de Trimis înseamnă urmarea Sunnei sale"*.

Imamul al-Shāfiʿī — Allah să aibă milă de el — a spus:

„Nu am auzit pe nimeni pe care oamenii îl socotesc învățat sau care se pretinde învățat să conteste că Allah — Cel Atotputernic și Măreț — a făcut obligatorii urmarea poruncii Trimisului lui Allah ﷺ și supunerea față de hotărârea sa. Allah — Cel Atotputernic și Măreț — nu i-a lăsat nimănui după el altă cale decât să-l urmeze. Niciun cuvânt nu este obligatoriu în orice împrejurare decât pe temeiul Cărții lui Allah sau al Sunnei Trimisului Său ﷺ, iar orice altceva depinde de acestea două. Obligația pe care Allah ne-a impus-o

nouă, celor de după noi și celor dinaintea noastră, de a primi relatarea de la Trimisul lui Allah ﷺ este una și aceeași; ea nu se schimbă. Primirea relatării de la Trimisul lui Allah ﷺ este obligatorie”.[7]

Imamul Aḥmad ibn Ḥanbal — Allah să aibă milă de el — a spus: „Am cercetat exemplarul Coranului și am găsit ascultarea de Trimis ﷺ în treizeci și trei de locuri”.[8]

Imamul Abū Bakr al-Ājurrī — Allah să aibă milă de el — a spus: „El a făcut obligatorie pentru făpturi ascultarea de el ﷺ în peste treizeci de locuri din Cartea Sa — Cel Atotputernic și Măreț”.[9]
Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah — Allah să aibă milă de el — a spus:

„Allah a poruncit ascultarea de Trimisul Său ﷺ în mai mult de treizeci de locuri din Coran. El a legat ascultarea de acesta de ascultarea de Sine și a legat încălcarea poruncii acestuia de încălcarea poruncii Sale, așa cum a legat numele acestuia de Numele Său; astfel, Allah nu este pomenit fără ca el să fie pomenit împreună cu El”.[10]

Shaykh Shihāb al-Dīn Maḥmūd al-Ālūsī — Allah să aibă milă de el — a spus:

„«Ascultați de Allah» înseamnă: țineți-vă de ascultarea Lui în ceea ce v-a poruncit și în ceea ce v-a oprit. «Și ascultați de Trimis», cel trimis să vă transmită hotărârile Sale, de asemenea în tot ceea ce vă poruncește și vă oprește. Verbul este repetat, deși ascultarea de Trimis este legată de ascultarea de Allah Preaînaltul, pentru a sublinia rangul său — binecuvântarea și pacea fie asupra lui —, pentru a înlătura închipuirea că nu ar trebui urmat ceea ce nu se află în Coran și pentru a arăta că lui ﷺ i se datorează, în mod distinct, o

7 Al-Umm, 7/460.
8 Al-Ṣārim al-maslūl, de Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah, p. 56.
9 Al-Sharīʿah, p. 49.
10 Majmūʿ al-fatāwā, 19/103.

ascultare care nu este recunoscută nimănui altcuiva". (Al-Ālūsī, Rūḥ al-maʿānī, comentariul la Coran 4:59.)

Shaykh al-Shawkānī — Allah să aibă milă de el — a spus:

„«Cine ascultă de Trimis ascultă de Allah»: în aceste cuvinte se arată că ascultarea de Trimis este ascultare de Allah. Ele proclamă noblețea Trimisului lui Allah ﷺ, înălțimea rangului său și măreția treptei sale într-un fel a cărui însemnătate nu poate fi cuprinsă și ale cărui limite nu pot fi atinse. Aceasta deoarece Trimisul nu poruncește decât ceea ce a poruncit Allah și nu oprește decât ceea ce a oprit Allah". Și a spus: „Ascultarea de Trimis înseamnă urmarea Cărții și a Sunnei".

Din cele arătate se vădește că este obligatoriu să luăm Sunna ca dovadă și să lucrăm după ea; în privința obligației de a o asculta și urma, ea este asemenea Coranului. Cel care socotește că se poate lipsi de ea socotește, în realitate, că se poate lipsi de Coran. Ascultarea de Trimis ﷺ este ascultare de Allah, iar neascultarea față de el este neascultare față de Allah Preaînaltul. Ocrotirea de abatere și rătăcire se află numai în ținerea deopotrivă de Coran și de Sunna.

Indice

al-Ālūsī	12, 13
al-Shāfiʿī	11
al-Shawkānī	13
ascultarea	2, 8, 11, 12, 13
Coran	1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13
Ibn Ḥazm	10
Ibn Ṭaymiyyah	12
Sunna	1, 5, 6, 7, 9, 10, 13

CORAN · SUNNA · CĂLĂUZIRE

Urmarea Trimisului lui Allah

Dovezi din Coran și Sunna despre ascultarea de Profet.

Șāliḥ al-Fawzān lămurește locul Sunnei în Islam și arată de ce urmarea ei nu se limitează la faptele recomandate. Textul aduce dovezi și cuvinte ale învățaților despre legătura dintre cele două izvoare ale călăuzirii.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro